eul_wid: hqm-aa

Δείναρχος ὁ ῥήτωρ · Dinarchus the Orator

Fragments of Uncertain Placement

Ἀποσπάσματα ἀδήλου θέσεως

Period: *Ἑλληνιστική* Hellenistic
Dialect: *Ἀττική* Attic
Domain: *Ῥητορική* Oratory
Format: *Λόγος* Oration

ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ Ἀψίνου Τέχνη Ῥητορική ap.

3 Rhet. Graeci, I/II ed C. Hammer p. 316, 10: Τὰ μέντοι δεινὰ τὰ συμβεβηκότα τισὶν ἢ συμβησόμενα οὐ δεῖ κεφαλαιωδῶς ἐκτίθεσθαι· ἡ γὰρ ἀθρόα τούτων δήλωσις ἔκπληξιν μᾶλλον ἔχει τῶν ἀκουόντων αὐτὰ ἢ ἔλεον τῶν πεπονθότων. παράδειγμα τὸ Αἰσχίνου ἀθρόας δηλώσεως κακῶν τὸ περὶ τῶν Θηβαίων εἰρημένον· Θῆβαι δὲ Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων μεθ' ἡμέραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασται (3, 133), ἀλλ' οὐχ ὁ Δείναρχος, ἀλλ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἐλθὼ 〈ν〉 τόπον καὶ ἄλλα μὲν εἶπε δεινά, δι' ὧν τὸν ἔλεον ἐκίνησε, καὶ μέντοι γε καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐρημίαν τῶν Θηβαίων παραστῆσαι βουλόμενος εἶπε· περιπέτονται δὲ τὸ τῶν ταλαιπώρων Θηβαίων ἄστυ χελιδόνε ς. P. [10]

4 Antinoopolis, nr. 62 (= vol. 2 [1960], p. 42—43) [Κατ' Ἀριστονίκου vel Καθ' Ἁγνωνίδου?] [...]ἀδυνατ . [..] . [[...] καταισχῦναι τὴν [δ ι]καί [α]ν κρίσιν μη[δ ὲ] τὴν τοῦ δήμου κα[τα χ]ειροτονίαν , ἣν κα[ταχ ε]ιροτονήσας αὐ[τοῦ πα ρ]έδωκεν ὑμῖν · [ὥστ ε] δεῖξαι πᾶσιν [ὅτι π]ολὺν χρόνον δ [ι][α]πεφευγότες ὄντε [ς] [π]ονηρο ί , καὶ διαφ [ε ύ][ξ ε]σθαι νομίζοντ [ε ς] Pollux 8, 24 Δείναρχος 〈καὶ〉 ἀδίκημα καὶ ἀδικί α. [10]

6 Bachm. Anecd. 41, 1 ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν Δείναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς (fr. 742 P.). Pollux 8, 156 ἀλειτούργητον δὲ οὐσίαν Δείναρχος εἴρηκεν.

8 Harpocr. s. v. ἀνάγει ν· τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Βοίωνα, εἰ γνήσιος (fr. XXIX Thalh.), καὶ Δείναρχος. Suda α 1947 ἄναλτο ν· Ὅμηρος (ρ 228) καὶ Κρατῖνος (fr.

9 382 K.) ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἁλῶν. Bachm.

10 Anecd. 102, 11 ἀντέχε ι· ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ Δείναρχος. ἀντὶ δὲ τοῦ σῴζεται Δημοσθένης (1, 25. 2, 10). καὶ Ὑπερείδης (fr. 229 J.) ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει. Pollux 3, 81 καὶ τὸν ἀντωνητήν, ὡς Δείναρχος.

12 Bachm. Anecd. 123, 11 ἀπογνού ς· Δημοσθένης (4, 42. 19, 54) μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας, Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Harpocr.

13 s. v. ἀποσάξαντ α· Δείναρχος ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα καὶ ἀποπληρώσαντα. {Ἡρόδοτος ἐν ς'} Harpocr.

14

s. v. ἀποπεφασμένο ν· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτω Δείναρχος καὶ Λυσίας (fr. 117 Thalh.) καὶ Δημοσθένης Κατὰ Νεαίρας (59, 67)· ἀποπεφασμένως πωλοῦνται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Harpocr.

15 s. v. βουλεί α· τὸ ἐκ τῆς βουλῆς ὄντα πράττειν ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (809). Harpocr.

16 s. v. γοργύρ α· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα Δείναρχος, Αἰσχίνης (non exstat). ἔστι καὶ παρ’ Ἡροδότῳ ἐν γ′ (3, 145). Harpocr.

17 s. v. δόσι ς· ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὑτοῦ διδῷ τινι διὰ τῶν ἀρχόντων, ὡς παρὰ Δεινάρχῳ. Pollux 8, 72 Δείναρχος δὲ καὶ δοῦσαν τὴν δεσμεύουσαν.

19 Pollux 8, 70 ἀπὸ δὲ τοῦ φυγὴ φυγὰς φεύγειν φυγαδευθῆναι, διωχθῆναι (Ὑπερείδης δέ που (fr. 238 J.) καὶ ἐξεδιώχθη λέγει, καὶ Δείναρχος ἐδίωξε ν), ὑπερορισθῆναι, ἐκπεσεῖν. Cod.

20 Harpocr. Marc. gr. 444 fol. 138 v (TAPhA 98, 1967, 215) ἐπὶ κόρρης ... Δείναρχος δὲ ἐπὶ κόρρης ἐπάταξε τὸν ἄνδρα φησίν. cf. Ael. Dion. E 55 Erbse; Et G s. v. ἐπὶ κόρρης. Pollux 6, 161 καὶ Δείναρχος ἡμιπόδιο ν.

22 Pollux 7, 161 κεραμοπῶλαι, κεραμοπωλεῖον, κεραμοπωλία ὡς Δείναρχος· καὶ τὸ ῥῆμα κεραμοπωλεῖν Ἄλεξις (Fr. 320 K.). Pollux 7, 159.

23 160 καὶ κιβωτὸς καὶ κιβωτοποιός, ὡς Δείναρχος· —ὁ δ’ αὐτὸς Δείναρχος καὶ βυρσοποιὸν εἴρηκε καὶ κωθωνοποιό ν. Pollux 7, 183 κρηπιδουργός, ὡς Δείναρχος.

25 Pollux 4, 166 καὶ μετρητικὸν Δείναρχος. Phot.

26 cf. Suda μ 1310 μοχθηρό ς· ἐπίπονος ἢ πονηρὸς ἢ κακός. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ... (cf. Antiph. fr. 70 Thalh.) Pollux 4, 165 .

27 .. μυριάκις καὶ τὰ ὅμοια. μυρίανδρος. μυριοφόρος ὡς Θουκυδίδης (7, 25, 6), ὡς δὲ Δείναρχος μυριαγωγῆσα ι. Pollux 6, 156 ὁμότιτθον δὲ Δείναρχος εἴρηκεν.

29 Schol. ad Aeschin. 1, 114 τοὺς ὁρκίους (θεούς)· Ἀπόλλωνα πατρῷον καὶ Δήμητρα καὶ Δί α, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ῥήτωρ BM. Pollux 6, 164 Δείναρχος δὲ καὶ παλιμπροδότης λέγει.

31 Phot. s. v. πομπεία λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι cf. Greg. Corinth. ad Hermog. ιθ′ (7/2 p. 1118 Walz) τὴν πομπείαν αὐτὸς ὁ τεχνικὸς (i. e. Hermogenes) ἡρμήνευσε καὶ μάλα σαφῶς· εἴληπται δὲ αὐτῷ τὸ τοιόνδε ὄνομα ἀπὸ τῶν λόγων Λυσίου (non exstat) καὶ Ὑπερείδου (fr. 268 J.) καὶ Δεινάρχου· πολὺ γὰρ παρ’ αὐτοῖς τὸ ὄνομα. Pollux 3, 27 τοὔνομα μέντοι ὁ πρόγονος ἔστι μὲν καὶ παρὰ Δεινάρχῳ, ὀνομάζεται δὲ καὶ παρὰ Στράττιδι (fr. [5]

32 79 K.) ἡ πρόγονος· καὶ παρ’ Ὑπερείδῃ ... (fr. 10 J.) Pollux 8, 24 καὶ προκαταδικάζεσθαι ὡς Δείναρχος.

34 Pollux 7, 12 ὁ δὲ τοῖς πιπράσκουσι προξενῶν προπράτωρ, ὡς Δείναρχος καὶ Ἰσαῖος (fr. XLVI Thalh.) εἴρηκεν· προπώλην δ’ αὐτὸν Ἀριστοφάνης (fr. 707 K.) καλεῖ, προπωλοῦντα δὲ Πλάτων (leg. 12, 954a). Λυσίας (fr. 116 Thalh.) δὲ τούτους μὲν προπράτας, τοὺς δὲ σὺν ἄλλοις πιπράσκοντας συμπράτας λέγει. Pollux 10, 16 καὶ σκευασάμενοι, ὡς Δείναρχος, τὰ ἐκ τῆς οἰκίας. [5]

36 Pollux 8, 83 Δεινάρχου δὲ τὸ συγκατήρξατ ο. Pollux 3, 81 καὶ τὸ συγκαταδουλώσασθαι παρ’ Ὑπερείδῃ (fr.

37 272 J.) καὶ οἱ συνδουλεύοντες παρὰ Δεινάρχῳ. Pollux 6, 159 Δείναρχος δὲ καὶ συνιεροποιὸν καὶ συμπρύτανιν καὶ συμβουλευτὴν εἴρηκεν.

39 Lex. Rhet. Reitz. (Ind. lect. Rostoch. III, 1892/3) p. 7, 7 συναλλάσσει ν· ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ τῆς δι’ αὐτῶν πραγματείας· οὕτω Δημοσθένης (24, 192. 30, 12) καὶ Δείναρχος. Pollux 8, 121 γνώριμα δικαστήρια ἡ Ἡλιαία, τὸ Τρίγωνον, οὗ μέμνηται Δείναρχος .

40 .. cf. etiam Lycurg. II, 5 Con. Harpocr.

41 s. v. φάσι ς· λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων ... τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει (25, 78. [58], 7. 9 al.), τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου (fr. CV Thalh.). cf. supra p. 147, 17—148, 2. Pollux 6, 168 ἔλεγον δ’ οἱ ποιηταὶ καὶ φιλόστροφον τὸν εὐμετάβολον, Δείναρχος δὲ καὶ φιλοπόνηρο ν. [5]

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org